

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Kuchynky a soudců Mgr. Jany Komínkové a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce: Ing. R.P.**, zastoupený *JUDr. Karlem Kolářem, advokátem, se sídlem Mladá Boleslav, Klaudiánova 135/1*, proti **žalovanému: Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Praha 1, Staroměstské nám. 6, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. května 2012 č.j. 43723/2011-83/3164,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj ze dne 25. května 2012 č.j. 43723/2011-83/3164 se z r u š u j e a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je p o v i n e n nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11.712,- Kč k rukám zástupce žalobce JUDr. Karla Koláře do 1 měsíce od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto společné odvolání žalobce a dalších účastníků správního řízení a současně bylo potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru stavebního úřadu, ze dne 3.11.2011 č.j. 856/SÚV/11-12, kterým byla podle § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu zamítnuta žádost o obnovu řízení ve věci změny rozhodnutí o umístění stavby „Bytové domy – Tuhnice, Karlovy Vary“, na pozemcích v k.ú. Tuhnice, ukončené rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru stavebního úřadu, ze dne 18.7.2008 č.j. 1591/RR/08/Stu.

Žalobce tvrdil, že v žádosti o povolení obnovy řízení řádně označil nové skutečnosti i důkazy. Novými skutečnostmi jsou jednak kontaminace území, kterého se rozhodnutí týká, ropnými látkami, majícími původ v neztlikvidování podzemních úložišť olejů a jiných maziv na ropné bázi, jež zde byly skladovány v době provozování autoservisu. Dále novou skutečností je kontaminace území kyselinami a jinými nebezpečnými látkami obsaženými v autobateriích, rovněž zde původně ukládaných. Novými důkazy podle žalobce byla jednak závěrečná zpráva geologického úkolu „Tuhnice – Bytové domy“ evidenční číslo 1416/2009 zpracovaná dne 5.8.2009, podle níž byl zjištěn v oblasti obsah ropných látek v zeminách i podzemních vodách. Podle této zprávy znečištění lokality může znamenat riziko ohrožení zdraví člověka a složek životního prostředí a na kontaminovanou zeminu je nutno pohlížet jako na odpad. Za druhý nový důkaz označil žalobce odhad ekologických škod zpracovaný RNDr. Jaroslavem Růžičkou v říjnu 2002, zejména část 313 - opravárenská hala, podle níž prostory bývalé mycí linky výrazně vykazují proporce ohrožení kvality horninového prostředí a podzemní vody. Dalším novým důkazem podle žalobce byl doplňkový průzkum kontaminace zemin a podzemní vody ropnými uhlovodíky vypracovaný společností ENVIREX spol. s r.o. v září 2009, zejména část třetí - údaje o kontaminaci, podle níž vzorky zemin a podzemní vody vykazují hodnoty látek NEL překračující kritérium C MP NŽP 3/96. Čtvrtým novým důkazem podle žalobce je mapování kontaminace ropnými uhlovodíky společností ENVIREX spol. s r.o. v září 2009, přičemž žalobce poukázal zejména na část zprávy, podle níž bylo zjištěno extrémní znečištění uhlovodíky C10 – C40 v sondě T5, a dále zvýšená koncentrace těchto uhlovodíků v sondě T3, kde v hloubce 2 metry byla zjištěna „nevtatelná plocha – pravděpodobně betonové dno jímky“. Znečištění ropnými látkami pak bylo zjištěno i v sondě T4. Za poslední nový důkaz označil žalobce rozhodnutí České inspekce životního prostředí ze dne 15.10.2011 č.j. ČIŽP/441/OOV/STR01/1104565.005/11/DBS o zahájení řízení ve věci znečištění předmětné lokality. Žalobce tvrdil, že všechny skutečnosti a důkazy jsou v souladu s §100 odst. 1 správního řádu dříve neznámými, přičemž žalobce se je dozvídal od poloviny dubna 2011, ale existovaly již v době původního řízení. Důkazy, které se žalobce dozvěděl až 13.12.2011, jsou důkazy způsobilými důkazy s ohledem na ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu pro odvolací správní řízení. Důkaz odhadem ekologických škod z října 2002 podle žalobce existoval již v době původního řízení. Jelikož se o nich žalobce dozvěděl až po vydání prvoinstančního správního rozhodnutí, nemohl je uplatnit dříve, a proto k nim má být v odvolacím řízení přihlédnuto. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že se těmito tvrzeními a důkazními návrhy nezabýval, neboť to odporuje koncentrační zásadě uvedené v § 82 odst. 4 správního řádu. Na tom podle žalovaného nic nemění ani skutečnost, že se o existenci důkazů žalobce dozvěděl až 13.12.2011 a že jeden z důkazů existoval již v době původního řízení. Dle tvrzení žalobce je

tímto napadené rozhodnutí vnitřně rozporné a nepřezkoumatelné. Tím, že žalovaný vzal za zásadní pro své rozhodnutí nepřípustnost tvrzení a důkazů uváděných žalobcem, aniž by se jakkoli vyjádřil k důvodům žalobce, (uvedení, že „tato tvrzení na tom nic nemění“, není podle žalobce žádným konkrétním vyjádřením a vypořádáním se s tvrzeními žalobce), založil žalovaný podle názoru žalobce nepřezkoumatelnost svého rozhodnutí, neboť není zřejmé, z jakého důvodu neuznal argumentaci žalobců, že nové skutečnosti a důkazy přípustné pro odvolací řízení jsou.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že odvolání ze dne 25.11.2011, které bylo podáno včas, neobsahovalo údaje o tom, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí. Podání označené jako odůvodnění odvolání bylo podáno dne 15.12.2011, tedy po uplynutí zákonné odvolací lhůty, a z toho důvodu je třeba na ně nahlížet pouze jako na vyjádření odvolatele v průběhu odvolacího řízení. Podle žalovaného správní řád neupravuje možnost vyhrazení si lhůty pro následné odůvodnění odvolání, respektive pro následující revizi rozsahu a hledisek přezkumu na základě již podaného odvolání po uplynutí zákonné lhůty pro podání odvolání. Ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu podle žalovaného vyjadřuje koncentrační zásadu odvolacího řízení, jehož smyslem je, aby byly důkazy prováděny důkazy I. stupněm, a zvyšuje odpovědnost účastníků řízení v tom, že musí své návrhy uplatňovat bez zbytečného odkladu. Podle žalovaného by bylo v rozporu s touto zásadou, pokud by ministerstvo v odvolacím řízení přihlédlo k novým skutečnostem a návrhům na provedení důkazů uplatněným poprvé až v odvolacím řízení, respektive v podání ze dne 14.12.2011, tj. jak po marném uplynutí zákonné lhůty pro podání odvolání, tak i po uplynutí 3 let od právní moci rozhodnutí podle § 100 odst. 2 správního řádu. Na tomto názoru podle žalovaného nemění nic skutečnost, že se odvolatelé dozvěděli o existenci některých důkazů až 13.12.2011 či že jeden z důkazů existoval již v době původního řízení. Žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že krajský úřad zcela pominul tvrzení odvolatele obsažené v žádosti o obnovu řízení o skutečnostech dříve neznámých a v původním řízení nehodnocených, neboť obsah spisu a odůvodnění prvostupňového rozhodnutí podle žalovaného svědčí závěrům, o které krajský úřad své rozhodnutí opřel. K rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 19.9.2011 č.j. 2755/ZZ/11-4 žalovaný uvedl, že nelze bez dalšího srovnávat závěry odvolacího správního orgánu (KÚKK OŽP), který rozhodoval o odvolání proti rozhodnutí vodoprávního úřadu a speciálního stavebního úřadu o povolení vodních děl, a odvolacího správního orgánu (KÚKK, stavebního odboru), který rozhodoval v I. stupni o žádosti o obnovu řízení o změně územního rozhodnutí o umístění stavby „Bytové domy – Tuhnice, Karlovy Vary“. Rozhodnutí ze dne 19.9.2011 podle žalovaného bylo vydáno Krajským úřadem Karlovarského kraje, odborem životního prostředí a zemědělství, nikoli odborem stavebního úřadu, a bylo jím rušeno rozhodnutí Magistrátu města Karlovy Vary ze dne 4.5.2011, jímž bylo vydáno stavební povolení ke stavbě „Bytové domy – Tuhnice, Karlovy Vary“, VH část, sestávající z částí SO12 dešťová kanalizace, SO13 splašková kanalizace a SO14 vodovod. K doporučení ČIŽP obecnímu stavebnímu úřadu nepokračovat ve stavebním řízení výstavby bytových domů do vydání rozhodnutí ČIŽP o uložení nápravných opatření, žalovaný uvedl, že řízení, jehož obnovy se žadatelé domáhali, bylo územní řízení o změně umístění předmětné stavby, nikoli stavební řízení, k němuž se doporučení ČIŽP vztahovalo.

V replice žalobce poukázal na skutečnost, že podle § 84 odst. 2 správního řádu se výslovně předpokládá, že k novým skutečnostem (za předpokladu, že je účastník nemohl uplatnit dříve) lze v odvolání přihlídnout, pokud jsou uvedeny v odvolání nebo (jak zákon výslovně uvádí) v průběhu odvolacího řízení. Podle žalobce tak nic nebrání tomu, aby podáním ze dne 15.12.2011 žalobce uplatnil nové skutečnosti. Lhůta uvedená v § 100 odst. 2 správního řádu má vliv pouze na včasnost návrhu na obnovu řízení a je zcela bez vlivu na další průběh řízení včetně odvolacího. Žalobce rovněž uvedl, že nových skutečností bylo uplatněno několik, a i kdyby jen jedna byla přípustná, musel by se s ní žalovaný ve svém vyjádření meritorně vypořádat, což neučinil.

Ze správního spisu vyplývá, že Magistrát města Karlovy Vary vydal dne 15.5.2006 pod sp. zn. SÚ/2209/06/Lo-328.3 rozhodnutí o umístění stavby „Bytové a parkovací domy – Nové Tuhnice, Karlovy Vary“, na p.p.č. 83/2, 109/33, 109/34, 109/35, 109/36, 109/37, 109/39, 109/41, 109/42, 109/43, 109/44, 109/45, 109/46, 109/84, 109/85, 110 v k.ú. Tuhnice. Podle tohoto rozhodnutí stavba obsahuje odstranění stávajících staveb, výstavbu 7 bytových domů a 2 parkovacích domů, komunikace a parkovacích stání, síť technického vybavení a sadové úpravy. Územní rozhodnutí nabylo právní moci spolu s odvolacím rozhodnutím Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 3.8.2006 č.j. 1464/RR/06/Stu. Na základě žádosti nástupce investora stavby společnosti České nemovitosti, a.s. Magistrát města Plzně dne 19.2.2008 pod sp. zn. SÚ/18272/07/Lo-328.3 změnil rozhodnutí o umístění stavby tak, že snížil počet bytů i výšku staveb, změnil umístění staveb, zrušil parkovací domy a upravil křižovatky a některé sítě. Odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo Krajským úřadem Karlovarského kraje dne 18.7.2008 pod č.j. 1591/RR/08/100 zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Rozhodnutí o změně stavby tak nabylo právní moci dnem 23.7.2008.

Dne 18.7.2011 podal žalobce spolu s dalšími navrhovateli návrh na obnovu územního řízení ve věci „Bytových domů – Nové Tuhnice“ s odůvodněním, že dne 14.4.2011 Česká inspekce životního prostředí provedla kontrolu areálu zaměřenou na nebezpečí výstavby domů vzhledem k tomu, že se zde dříve nacházel areál STK a mazutové kotelny. Byl proveden hydrogeologický průzkum zaměřený na kontaminaci pozemku ropnými látkami. ČIŽP obdržela výsledné zprávy vypracované společností GP, sdružením pro geologii, na základě kterých doporučila stavebnímu úřadu nepokračovat ve stavebním řízení do rozhodnutí ČIŽP o uložení nápravných opatření. Navrhovatelé měli za to, že tímto vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti a objevily se i nové důkazy, jež v původním řízení nebyly známe či prokazatelné. Navrhovatelé měli za to, že tyto skutečnosti a důkazy mohou odůvodnit jiné řešení otázky, jež byla předmětem předchozího rozhodnutí. Podle navrhovatelů se jednalo o skutečnosti vyplývající z nového hydrogeologického průzkumu zaměřeného na kontaminaci podloží a spodních vod ropnými látkami, který zásadním způsobem ovlivní přípravnou fázi výstavby Bytových domů Tuhnice. Dle navrhovatelů tyto závažné skutečnosti (zejména kontaminace podloží a spodních vod) podstatným způsobem ovlivní celé urbanistické, architektonické a zejména technické řešení uvažované zástavby. Předchozí rozhodnutí podle navrhovatelů nereflktují skutečnost nově zjištěné kontaminace půdy a potřeby upravit nakládání kontaminovanou zemínou, jakož i potřeby upravit podmínky případného povolení ve vztahu k této nové skutečnosti.

Navrhovatelé předložili protokol ČIŽP o kontrolním zjištění ze dne 14.4.2011 v areálu. Z protokolu vyplývá, že společnost Nové Tuhnice, s.r.o. zajistila hydrogeologický průzkum území zaměřený na možnou kontaminaci pozemků ropnými látkami prostřednictvím společnosti GP, sdružení pro geologii, v srpnu 2009 a doplnění průzkumu ze strany společnosti ENVIREX, spol. s.r.o. v listopadu 2009 s tím, že bylo zjištěno znečištění pozemku ropnými látkami. Podle sdělení zástupce této společnosti Nové Tuhnice, s.r.o. mazut byl zlikvidován a nádrže odstraněny. Z protokolu dále vyplývá, že na základě předaných výsledků hydrogeologického průzkumu zahájí ČIŽP správní řízení o uložení nápravných opatření a doporučuje obecnému stavebnímu úřadu nepokračovat do té doby ve stavebním řízení výstavby bytových domů.

V podání ze dne 3.10.2011 navrhovatelé sdělili, že s protokolem o kontrolním zjištění byli seznámeni v den, kdy se kontrola konala, to je 14.4.2011.

Krajský úřad Karlovarského kraje, odbor stavebního úřadu, rozhodnutím ze dne 3.11.2011 žádost o obnovu řízení zamítl s odůvodněním, že nikoli každá dříve neznámá skutečnost nebo důkaz existující v době původního řízení, které později vyšly najevo, a nikoli každý důkaz, který se ukázal být nepravdivým, znamená automaticky povolení obnovy řízení. Mimo tohoto formálního kritéria musí být splněno ještě kritérium materiální, že skutečnosti nebo důkazy mohou odůvodňovat (nikoli však „musí“) jiné řešení otázky, která byla předmětem původního rozhodnutí. Rozhodnutí o povolení obnovy řízení samo o sobě neznámá, že v novém řízení bude skutečně jiné řešení otázky přijato. Teprve v novém řízení se zjistí, zda dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy skutečně odůvodňují jiné řešení otázky. Účelem materiálního kritéria je podobně jako v § 95 odst. 1 správního řádu v případě přezkumného řízení „odfiltrovat“ v průběhu řízení o povolení, respektive nařízení obnovy řízení, takové případy, u kterých by nové (obnovené) řízení objektivně nemohlo nic nového přinést. Dále správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí citoval část protokolu o kontrolním zjištění, podle něhož pracovníci ČIŽP Karlovy Vary provedly místní šetření (zápis z 30.3.2011) s výsledkem, že pozemek je zarostlý travou a zanesený běžným komunálním odpadem, jsou zde zbytky staré kanalizace, ale nebyly zjištěny žádné stopy po nadzemních či podzemních nádržích ani žádné hydrogeologické objekty. Dále správní orgán I. stupně z tohoto protokolu o kontrole citoval část, podle níž problematika kontaminace a umístění záchytných jímek včetně likvidace nádrží se netýká řízení vedeného speciálním stavebním úřadem – vodoprávním úřadem. Správní orgán I. stupně v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že záměrně citoval podstatnou část protokolu, protože žadatelé uvedli, že nové skutečnosti zásadním způsobem ovlivní dosavadní způsob přípravné fáze výstavby bytových domů, a že tyto nové skutečnosti jsou natolik zásadního významu, že splňují zákonné podmínky pro zahájení obnovy řízení. Podle správního orgánu I. stupně ve výše citovaném protokolu žádné takové zásadní skutečnosti nejsou, zejména když pracovníci ČIŽP uvedli, že nebyly zjištěny žádné stopy po nádržích nadzemních či podzemních a že nebyly zjištěny žádné hydrogeologické objekty na pozemku. Žadatelé podle stavebního úřadu předjímají skutečnosti, které ještě nenastaly, a je otázkou, jak ovlivní přípravnou fázi výstavby. Pokud se prokáže, že je nutné z části pozemku odstranit kontaminovanou zeminu a odvézt ji na skládku nebezpečných odpadů, je to věc technicky proveditelná, avšak zcela jistě se netýká rozhodnutí o umístění stavby, respektive změny územního rozhodnutí. Podle prvostupňového správního orgánu z citovaného protokolu pouze vyplývá, že se v této fázi jedná o eventuální možné

podezření na kontaminaci ropnými produkty, určitě ne o prokázaný fakt. Územním rozhodnutím stavební úřad schvaluje navržený záměr a stanoví podmínky pro další přípravu a realizaci záměru, zejména pro tu přípravu. V daném případě se jedná pouze o změnu původního rozhodnutí, která spočívá ve snížení počtu bytů, umístění staveb, snížení výšky staveb, nerealizování parkovacích domů, úpravy křižovatky a úpravy některých sítí technického vybavení. Žádost na obnovu řízení je založena především na předpokladech, nikoli na reálných faktech, a proto tyto důvody nelze podle správního zákonného stupně akceptovat jako rozhodující pro zahájení obnovy řízení ve věci územního rozhodnutí.

Proti tomuto rozhodnutí podali navrhovatelé odvolání ze dne 25.11.2011, které došlo správnímu orgánu I. stupně 28.11.2011 s tím, že je podáno odvolání do celého rozsahu rozhodnutí a že bude odůvodněno dodatečně. V doplnění odvolání ze dne 14.12.2011, došlém stavebnímu úřadu I. stupně 15.12.2011, odvolatelé uvedli nové skutečnosti a důkazy shodně jako v žalobě a rozhodnutí správního orgánu I. stupně označili za nepřesvědčivé ohledně tvrzení, že žádost o obnovu řízení je založena na předpokladech, nikoli na reálných faktech. Podle odvolatelů důkazy, uvedenými v doplnění odvolání, bylo jednoznačně prokázáno, že tyto skutečnosti existují a existovaly již v době původního řízení. Tvrzení odvolatelů o skutečnostech dříve neznámých jsou pak podle odvolatelů obsažena již v žádosti o obnovu řízení. Odvolatelé dále poukázali na rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 19.9.2011 č.j. 2755/ZZ/11-4.

Označené rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, č.j. 2755/ZZ/11-4 je součástí správního spisu. Tímto rozhodnutím bylo zrušeno stavební povolení na stavbu „Bytového domu Tuhnice, Karlovy Vary, VH část, sestávající z části SO12 dešťová kanalizace, SO13 splašková kanalizace a SO14 vodovod“ a věc byla vrácena k novému projednání. Podle bodu 6 odůvodnění rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje bylo vytýkáno prvostupňovému orgánu opomenutí řešení otázky, jakým způsobem bylo naloženo (či zda již byla odstraněna) s ekologickou zátěží, kterou představují staré jímky s ropnými produkty a zaolejované plochy dle zprávy společnosti GP, sdružení pro geologii, z února 2007. Podle odvolacího orgánu v této věci nebyly zakomponovány ani výsledky „aktuálních průzkumných prací“ provedené společností ENVIREX, spol. s r.o. dne 5.11.2009, když výsledná zpráva z tohoto průzkumu nebyla přiložena k projektové dokumentaci. Výsledky tohoto průzkumu a následná doporučení přitom měly být dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb začleněny do souhrnné zprávy. Z toho důvodu je zcela nedostatečně zpracován vliv stavby na životní prostředí. Podklady rozhodnutí a vlastní projekt musí být překládány v takovém rozsahu, aby poskytl dostatečný přehled o rozsahu stavby a vlivu na své okolí a životní prostředí. Musí být prokázáno, že zrychlené odvádění podzemních vod drenáží, kterou tvoří podsyp a obsyp položené kanalizace a vodovodu, prokazatelně neurychlí šíření kontaminace do širšího okolí a nezhorší tak stav životního prostředí v lokalitě.

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil s odůvodněním, že bylo postupováno podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu. Podání označené jako odůvodnění odvolání bylo podáno u Krajského úřadu dne 15.12.2011, tedy podle žalovaného po uplynutí zákonné odvolací lhůty. Vzhledem k tomu je třeba na ně nahlížet jako na vyjádření odvolatele v průběhu odvolacího řízení. Podle

žalovaného správní řád v ustanovení § 82 odst. 2 svěřil dispozici odvolatele, v jakém rozsahu a z jakých hledisek se domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí. V daném případě byla odvolací lhůta zachována, neboť přestože společné odvolání ze dne 25.11.2011 nesplňovalo všechny zákonem stanovené náležitosti vyplývající z § 37 a § 82 odst. 3 správního řádu, obsahovalo nezbytný údaj o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje a v jakém rozsahu je napadá. Odvolání ze dne 25.11.2011 podle žalovaného postrádalo údaje o tom, v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí. Odůvodnění odvolání bylo podáno po uplynutí zákonné odvolací lhůty a podle žalovaného správní řád neupravuje možnost vyhrazení si lhůty pro následné odůvodnění odvolání, respektive pro následnou revizi rozsahu a hledisek přezkumu na základě již podaného odvolání po uplynutí zákonné lhůty pro podání odvolání. Ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu podle názoru žalovaného vyjadřuje koncentrační zásadu správního řízení, jejímž smyslem je, aby se správní řízení pokud možno odehrálo před orgány I. stupně, a zvyšuje i odpovědnost účastníků řízení v tom, že musí své návrhy uplatňovat bez zbytečného odkladu. Podle žalovaného by bylo v rozporu s uvedenou koncentrační zásadou, pokud by ministerstvo v odvolacím řízení přihlédlo k novým skutečnostem a návrhům na provedení důkazů uplatněným poprvé až v odvolacím řízení, respektive v podání ze dne 14.12.2011, uplatněném po uplynutí 3 let od právní moci rozhodnutí (§ 100 odst. 2 správního řádu), a na jejich základě měnilo rozhodnutí krajského úřadu, který rozhodoval na podkladě žádosti, jež tyto nové skutečnosti a důkazy neobsahovala. Na tom podle žalovaného nic nemění skutečnost, že podle obsahu podání ze dne 14.12.2011 se odvolatelé dozvěděli o existenci důkazů až 13.12.2011 a že jeden z důkazů existoval již v době původního řízení. Žalovaný nesouhlasil s tím, že by krajský úřad zcela pominul tvrzení odvolatelů obsažená v žádosti o obnovu řízení, když uvedl, že žádost je založena na předpokladech, nikoli na reálných faktech. Podle žalovaného krajský úřad žádost sice takto ohodnotil, avšak podrobněji posoudil z hledisek ustanovení § 100 odst. 1 a 2 správního řádu, a dospěl podle žalovaného ke správnému závěru, když neshledal zákonem taxativně stanovené důvody pro obnovu řízení (§ 100 odst. 1 správního řádu). Žalovaný se se závěry správního orgánu I. stupně ztotožnil. K rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje ze dne 19.9.2011 žalovaný uvedl, že prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno speciálním stavebním úřadem a věcně a místně příslušným vodoprávním úřadem, nikoli obecným stavebním úřadem, který vydal rozhodnutí o změně územního rozhodnutí, jakož i rozhodnutí o umístění stavby. Podle žalovaného nelze bez dalšího srovnávat závěry odvolacího správního orgánu, který rozhoduje o odvolání proti rozhodnutí vodoprávního úřadu a speciálního stavebního úřadu, a odvolacího orgánu, který rozhoduje o žádosti o obnovu řízení o změně územního rozhodnutí o umístění stavby. K doporučení ČIŽP nepokračovat ve stavebním řízení žalovaný podotkl, že původní řízení, jehož obnovy se žadatelé domáhali, bylo územní řízení, nikoli stavební řízení, k němuž se doporučení ČIŽP vztahovalo.

O věci samé rozhodl soud bez jednání podle § 51 odst. 1 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, neboť s tím žalobce souhlasil a žalovaný se k tomu ve stanové lhůtě nevyjádřil.

Žaloba je důvodná.

Podle ust. § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího

řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.

Soud shledal důvodnou zejména žalobní námitku, podle níž žalovaný nesprávně aplikoval tzv. koncentrační zásadu na odvolací řízení. Žalovaný přezkoumával odvolání velmi omezeným způsobem pouze z hlediska zákonnosti a poukázal přitom na cit. ust. § 82 odst. 4 správního řádu s tím, že na základě tohoto ustanovení se v odvolání uplatnila tzv. koncentrační zásada. To vedlo k tomu, že žalovaný doplnění odvolání ze dne 14. 12. 2011 považoval pouze za vyjádření ve smyslu ust. § 36 odst. 1 správního řádu. Tato konstrukce nemá oporu v zákoně. Koncentrační zásada, která se typicky uplatňuje v územním a stavebním řízení a je pro tento typ řízení výslovně stanovena ve zvláštním zákoně (stavební zákon), je zcela odlišného charakteru od tzv. koncentrační zásady zakotvené v ust. § 82 odst. 4 správního řádu. Žalovaný zjevně oba instituty zaměnil, když s poukazem na pozdní doplnění důvodů odvolání se jimi odmítl zabývat. Odvolací orgán je toho názoru, že pro přezkum v celém rozsahu ust. § 89 odst. 2 správního řádu mohou mít význam pouze námitky uvedené v odvolání, tj. námitky podané v zákonem stanovené lhůtě.

Na rozdíl od stavebního a územního řízení (a na rozdíl např. také od soudního řádu správního), kde se stanoví jednoznačná lhůta, po níž se k novým námitkám nepřihlíží, ze správního řádu nevyplývá, že by odvolací námitky bylo možné uplatňovat pouze ve lhůtě stanovené pro podání odvolání. Žalovaný ani nevyzval k doplnění odvolání v určité lhůtě. V dané věci se jedná o řízení o povolení obnovy územního řízení, nikoli již o obnovené územní řízení, a proto se koncentrační zásada v rozsahu, v jakém je stanovena pro řízení územní a stavební, nemůže uplatnit.

S ohledem na tyto skutečnosti je nutné považovat podání žalobce ze dne 14. 12. 2011 za řádnou součást odvolání a přistupovat k jeho obsahu stejně, jako kdyby bylo celé odůvodněno ve lhůtě pro podání odvolání.

Koncentrační zásada upravená v ust. § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb. se omezuje pouze na „nové skutečnosti a důkazy“. Žalovaný nepostupoval v souladu s tímto ust., neboť nepřesnil, která tvrzení obsažená v odvolání považuje za „nové skutečnosti“ a z toho důvodu se jimi nehodlá zabývat. Žalovaný je povinen přezkoumat odvolání ohledně skutečností, jež byly žalobcem tvrzeny již v řízení před správním orgánem prvního stupně, přičemž odvolání tyto skutečnosti může konkretizovat. Jelikož žalovaný odmítl podání ze dne 14. 12. 2011 přezkoumat podle principu neúplné apelace a zatížil své rozhodnutí vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.

Názor, že ke koncentrační zásadě zakotvené ust. § 82 odst. 4 správního řádu, je nutno přistupovat omezeně, lze nalézt i v právní literatuře: „*Ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu omezuje apelační princip a je třeba ho posuzovat v návaznosti na požadavek náležitého zjištění skutkového stavu věci podle § 3 správního řádu a s ním souvisejících ustanovení, zejména § 4 odst. 2, 4 správního řádu, § 52 správního řádu a § 50 odst. 3 správního řádu o rozsahu i obsahu zjišťování „rozhodných okolností“ správním orgánem. Z uvedených ustanovení je patrné, že § 82 odst. 4 správního řádu nelze vztáhnout na případy, kdy odvolatel předloží nové návrhy a označí potřebné důkazy k podpoře jím namítané nezákonnosti*

rozhodnutí (ať z důvodů nedostatků skutkových zjištění nebo pro právní posouzení věci), nebo nezákonnosti předcházejícího řízení.“ (str. 407 učebnice Správní právo, Obecná část 7. vydání C.H.Beck 2009)

Z uvedeného vyplývá, že se žalovaný nemůže v odvolacím řízení zcela vyhnout odpovědnosti za zjištění skutkového stavu.

Protože se žalovaný výslovně odmítl zabývat obsahem podání ze dne 14.12.2001, vedla tato vada i k tomu, že se žalovaný nevypořádal s odvolacími námitkami, jež jsou současně i námitkami žalobními. Žalobci je tak nutno přisvědčit také v tom, že odůvodnění napadeného rozhodnutí trpí nepřezkoumatelností ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s., když není zřejmé, z jakého důvodu neuznal žalovaný argumentaci žalobce, že existují nové skutečnosti s důkazy ve smyslu ust. § 100 odst. 1 správního řádu.

Soud shledal důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí uvedené v ust. § 76 odst. 1 písm. c) a b) s.ř.s. Jelikož hlavní žalobní námitky byly shledány důvodnými, soud zrušil napadené rozhodnutí. Současně soud zavázal žalovaného výše popsaným výkladem ust. § 82 odst. 4 správního řádu.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a žalobci, který měl ve věci plný úspěch, byla přiznána náhrada za zaplacený soudní poplatek 3.000 Kč, a dále náhrada za zastupování, spočívající ve 3 úkonech právní služby po 2.100,- Kč a ve 3 režijních paušálech po 300,- Kč, navýšená o 21% DPH.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve třech vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 23. října 2013

JUDr. Petr Kuchynka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková